

Zmarł płk dypl. pil. Jan Nowak

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Pożegnania 7 stycznia 2026

4 stycznia 2026 zmarł w hospicjum w Złotowie płk dypl. pil. Jan Nowak, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego, były zastępca dowódcy ds. liniowych 2. plm Kraków z Goleniowa, były dowódca 9. plm z Debrzna i były dowódca 1. Centrum Dowodzenia Bojowego Lotnictwa ze Świdwina i były członek Związku Żołnierzy Wojska Polskiego – Koła nr 8 w Debrznie.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Jan Nowak urodził się 17 stycznia 1948 w Wyrzysku, w województwie wielkopolskim. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Łomży 3 stycznia 1966 wstąpił do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. 1 grudnia 1968 był

promowany na stopień podporucznika pilota.

Zawodową służbę wojskową rozpoczął w 40. pułku lotnictwa myśliwskiego w Świdwinie. Od 1 lutego do 30 czerwca 1971 uczestniczył w przeszkalaniu na samoloty MiG-21 w Centrum Szkolenia Lotniczego w Modlinie. Po kursie został przeniesiony do 9. plm w Debrznie. Służąc w tym pułku, od 1 stycznia 1976 był dowódcą klucza lotniczego. Od 1 października 1976 do 15 lipca 1979 studiował w Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, na kierunku Wojska Lotnicze w Warszawie-Rembertowie.

Po studiach powrócił do Debrzna na stanowisko nawigatora 1. eskadry lotnictwa myśliwskiego. 1 stycznia 1980 został dowódcą 1. eskadry lotnictwa myśliwskiego, a 8 kwietnia 1982 objął stanowisko zastępcy dowódcy do spraw liniowych 2. pułku lotnictwa myśliwskiego Kraków w Goleniowie. Wówczas trenowano tam w powietrzu zrzut bomb z pętli w górnym położeniu, w ramach przygotowania do zrzutu ładunków jądrowych, lądowania na DOL i grupowe manewrowe walki powietrzne.

12 października 1987 roku został dowódcą 9. pułku lotnictwa myśliwskiego w Debrznie. Pułkiem tym dowodził do 25 stycznia 1989 i był jego ostatnim dowódcą (pułk

utworzono w 1950 na lotnisku w Poznaniu-Ławicy jako 11. plm OPL, w 1954 został przebazowany do Debrzna, a w 1967 zmienił nazwę na 9. plm).

Po zdaniu obowiązków dowódcy 9. plm został starszym specjalistą do spraw rozpoznania w Głównym Zarządzie Szkolenia Bojowego Wojska Polskiego w Warszawie. 1 kwietnia 1990 objął stanowisko zastępcy dowódcy 1. Centrum Dowodzenia Bojowego Wojsk Lotniczych Frontu w Świdwinie. Od 1 kwietnia 1992 do 1995 był dowódcą 1. Centrum Dowodzenia Lotnictwa, a od 1995 do 28 lutego 1997 był dowódcą 1. Ośrodka Dowodzenia Lotnictwa. (1. Centrum Dowodzenia Bojowego WLF w 1990 zmieniło nazwę na 1. Centrum Dowodzenia Bojowego Lotnictwa, a w 1995 na 1. Ośrodek Dowodzenia Lotnictwa).

W 1992 odbył trzymiesięczny kurs przeszkolenia oficerów WLOP w AON, w Warszawie-Rembertowie. 28 lutego 1997 został przeniesiony do rezerwy.

Uczestniczył w ćwiczeniach w kraju i za granicą w tym na poligonie Drawsko, Ustka, Nadarzyce, Myszewo, Podborsko, Biedrusko i Solec Kujawski. W czasie jego dowodzenia piloci szkolili się na poligonie Ustka w odpalaniu lotniczych kierowanych pocisków raketowych powietrze-powietrze R-60 do celów powietrznych, świetlnych opadających na spadochronie bomb CP-100-MR.

Był pilotem wojskowym pierwszej klasy z nalotem ogólnym ponad 1800 godzin, z tego ponad 1450 h na samolotach naddźwiękowych. Wykonywał loty na samolotach: TS-11 Iskra, Lim-2, Lim-5 i MiG-21.

Od 14 lutego 2021 był członkiem Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Jako członek ZŻWP w swojej działalności społecznej główny wysiłek skupiał na rzecz obronności kraju, na utrwalanie i pielęgnację pamięci o ludziach i ich czynach w walce o niepodległość Polski podczas II Wojny Światowej i po jej zakończeniu. Był aktywnym społecznikiem uczestniczącym w działalności Stowarzyszeń mających na celu podtrzymanie tradycji narodowych, w tym ochronę godności i honoru żołnierza polskiego i integrację środowisk byłych żołnierzy lotnictwa wojskowego Sił Zbrojnych RP.

Mieszkał w Debrznie. Pozostawił żonę Ewę, córkę Agnieszkę i syna Krzysztofa, który ukończył Politechnikę Warszawską, trzech pasierbów: Cezarego, Bartłomieja i Jakuba oraz wnuka Patryka.

Był odznaczony m.in. Złotym (1989) i Srebrnym (1982) Krzyżem Zasługi, Złotym (1985), Srebrnym (1982) i Brązowym (1975) Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju, Złotym (1988), Srebrnym i Brązowym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, za zasługi położone dla rozwoju Pomorza Zachodniego Odznaką Gryfa Pomorskiego i Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej oraz innymi odznaczeniami resortowymi.

Ceremonia żałobna, pożegnalna rozpocznie się 17 stycznia 2026 o godzinie 12:00 w Kaplicy na Cmentarzu Komunalnym przy ul. Sportowej 3 w Debrznie, po której nastąpi odprowadzenie urny z prochami zmarłego do grobu.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o